

6) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: συνάδου με το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών οι διατάξεις του *Ley de Enjuiciamiento Civil de España* που δεν επιτρέπουν στον διάδικο ο οποίος καταδικάστηκε στα δικαστικά έξοδα να αμφισβητήσει το ποσό της δικηγορικής αμοιβής διότι θεωρεί ότι είναι υπερβολικά υψηλό και ότι δεν αντιστοιχεί στην πραγματοποιηθείσα εργασία;

(¹) Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 376, σ. 36).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) στις 3 Αυγούστου 2012 — Thomas Pringle κατά Ιρλανδικής Κυβερνήσεως, Ιρλανδίας και Attorney General

(Υπόθεση C-370/12)

(2012/C 303/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Thomas Pringle

Αναρρεσιβαλλόμενοι: Ιρλανδική Κυβέρνηση, Ιρλανδία και Attorney General

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Ερωτάται αν είναι έγκυρη η απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου 2011/199/ΕΕ της 25ης Μαρτίου 2011 (¹):

— και, λαμβανομένης υπόψη της κατά το άρθρο 48, παράγραφος 6, ΣΕΕ προσφυγής στην απλοποιημένη διαδικασία αναθεώρησης, αν ειδικότερα η προταθείσα τροποποίηση του άρθρου 136 ΣΛΕΕ επάγεται διεύρυνση των ανατεθειμένων στην Ένωση βάσει των Συνθηκών αρμοδιοτήτων

— και, λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου της προταθείσας τροποποίησης, αν ειδικότερα επάγεται παραβίαση των Συνθηκών ή των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης.

2) Λαμβάνοντας υπόψη

— τα άρθρα 2 και 3 ΣΕΕ και τις πρόνοιες του τίτλου VIII του τρίτου μέρους της ΣΕΕ, ειδικότερα δε τα άρθρα 119, 120, 121, 122, 123, 125, 126 και 127 ΣΛΕΕ,

— την αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης στον τομέα της νομισματικής πολιτικής, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των εμπιστοσύνης στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ διεθνών συμφωνιών,

— την αρμοδιότητα της Ένωσης να συντονίζει την οικονομική πολιτική, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και με τον τίτλο VIII του τρίτου μέρους της ΣΛΕΕ,

— τις εξουσίες και την αποστολή των θεσμικών οργάνων της Ένωσης σύμφωνα με τις τιθέμενες στο άρθρο 13 ΣΕΕ αρχές,

— την αρχή της κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ καλόπιστης συνεργασίας,

— τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων της γενικής αρχής της αποτελεσματικής ένδικης προσφυγής και του δικαιώματος για πραγματική ένδικη προσφυγή δυνάμει του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και τη γενική αρχή της ασφαλείας δικαίου,

θεμελιώνει κράτος μέλος, νόμισμα του οποίου είναι το ευρώ, το δικαίωμα να συνάψει και επικυρώσει διεθνή συμφωνία όπως η Συνθήκη ΕΜΣ [ιδρύσεως Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθεροποίησης];

3) Σε περίπτωση αναγνώρισης της εγκυρότητας της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, εξαρτάται η θεμελίωση του δικαιώματος κράτους μέλους να συνάψει και επικυρώσει διεθνή συμφωνία όπως η Συνθήκη ΕΜΣ από την έναρξη ισχύος της εν λόγω αποφάσεως;

(¹) Απόφαση 2011/199/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της 25ης Μαρτίου 2011, που τροποποιεί το άρθρο 136 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με μηχανισμό σταθερότητας για τα κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 3 Αυγούστου 2012 — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel κατά M. και S.

(Υπόθεση C-372/12)

(2012/C 303/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Αναρρεσίβλητοι: M. και S.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 12, αρχή και στοιχείο α', δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 95/46/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, την έννοια ότι υφίσταται δικαίωμα λήψεως αντιγράφου των εγγράφων στα οποία έγινε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ή αρκεί να δοθεί με εύληπτο τρόπο μια πλήρης εικόνα αυτών των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα;

- 2) Έχουν οι λέξεις «δικαίωμα προσβάσεως» που περιλαμβάνονται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽²⁾ την έννοια ότι υφίσταται δικαίωμα λήψεως αντιγράφου των εγγράφων στα οποία έγινε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ή αρκεί να δοθεί με εύληπτο τρόπο μια πλήρης εικόνα των δεδομένων αυτών κατά το άρθρο 12, αρχή και στοιχείο α', δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 95/46/EK [...];
- 3) Απευθύνεται το άρθρο 41, παράγραφος 2, αρχή και στοιχείο β', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης επίσης στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης όταν εφαρμόζουν το δικαίωμα της Ένωσης κατά το άρθρο 51, παράγραφος 1, του ίδιου Χάρτη;
- 4) Συνιστά το γεγονός ότι, συνακόλουθα με την παροχή προσβάσεως σε «πρακτικά», πλέον δεν εκτίθενται οι λόγοι για τους οποίους προτείνεται η έκδοση συγκεκριμένης απόφασης, πράγμα που δεν είναι ευνοϊκό ούτε για την απρόσκοπτη ανταλλαγή απόψεων εντός της περί ης πρόκειται δημόσιας αρχής ούτε για την εύρυθμη διεξαγωγή της διαδικασίας διαμορφώσεως απόφασης, δικαιολογημένο συμφέρον εμπιστευτικότητας υπό την έννοια του άρθρου 41, παράγραφος 2, αρχή και στοιχείο β', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 5) Δύναται μια νομική ανάλυση, όπως αυτή που περιλαμβάνεται σε ένα «πρακτικό», να θεωρηθεί δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα υπό την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', της οδηγίας 95/46/EK [...];
- 6) Ανήκει στην προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών άλλων προσώπων υπό την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, αρχή και στοιχείο ζ', της οδηγίας 95/46/EK [...] επίσης το συμφέρον απρόσκοπτης ανταλλαγής απόψεων εντός της περί ης πρόκειται δημόσιας αρχής; Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, δύναται το συμφέρον αυτό να εμπίπτει στο άρθρο 13, παράγραφος 1, αρχή και στοιχεία δ' ή στ', της οδηγίας αυτής;

⁽¹⁾ ΕΕ L 281, σ. 31.

⁽²⁾ ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 7 Αυγούστου 2012 η Arav Holding Srl κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 19 Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-557/10, H.Eich κατά ΓΕΕΑ — Arav (H.EICH)

(Υπόθεση C-379/12 P)

(2012/C 303/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Arav Holding Srl (εκπρόσωποι: R. Bocchini, avvocato)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: H.Eich Srl, Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει πλήρως την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 19ης Ιουνίου 2012 και συνεπώς να επικυρώσει την απόφαση που εξέδωσε το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ στις 9 Σεπτεμβρίου 2010, καθόσον η τελευταία αυτή απόφαση συνάδει πλήρως με τη ρύθμιση που προβλέπει ο κανονισμός για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού, και συνιστά εφαρμογή της εν λόγω ρύθμισης.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναίρεσης που έχει υποβάλει η εταιρία Arav Holding Srl κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου στηρίζεται στους εξής δύο λόγους:

Πρώτον, η αναιρεσείουσα βάλλει κατά της μη διαπίστωσης της γραφιστικής, ακουστικής και εννοιολογικής ομοιότητας μεταξύ του εθνικού ιταλικού εικονιστικού σήματος «H SILVIAN HEACH» και του διεθνούς εικονιστικού σήματος «H SILVIAN HEACH» αφενός και του σήματος H.EICH αφετέρου. Το Γενικό Δικαστήριο κακώς αποφάνθηκε ότι το βασικό στοιχείο του σήματος είναι το επώνυμο και όχι το όνομα. Επιπλέον, κακώς το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι η χρήση μιας τελείας έχει ελάχιστη αξία, αφού η τελεία έχει πολύ μικρό μέγεθος σε σύγκριση με τα γράμματα, ούτε εξέτασε τον «ισχυρό» χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος.

Δεύτερον, η εταιρία Arav Holding Srl βάλλει κατά της μη διαπίστωσης της ύπαρξης ενός γενικού κινδύνου σύγχυσης των σημάτων, ο οποίος οφείλεται στην ομοιότητα των σημάτων και στο ότι οι χρήσεις τους είναι παρόμοιες.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).